

somhed henvendt, at det vil være nødvendigt at tilveiebringe nogen Forbedring i de paagjældende Lønninger. I Øvrigt tiltræder jeg Udvalgets Forslag, og jeg modtager det endog saa med Paafjønneelse. Seg vil gjerne erkjende, at der kan være Punkter, paa hvilke der, naar den fornødne Erfaring ved en længere Benyttelse af Jernbanerne er opnaaet, kan være Spørgsmaal om at foretage Forandringer; men jeg tør indskrænke mig hertil for Dieblisset, idet jeg ikke anser det for nyttigt nu at komme ind paa en Behandling af Realiteten, men er enig i, at man bør udsætte dette, indtil man har de efterfølgende tre Aars Erfaring at støtte sig til. Seg skal derhos ogsaa meget paafjønne, at den ærede Udsjører ikke er kommen frem med sine personlige Bemærkninger, der ganske vist vilde have Betydning ved Behandlingen af Realiteten, men som jeg har Grund til at tro, i sin Tid, naar det Tidspunkt er kommet, da Sagen skal behandles, ville faae forøget Vægt. Seg skal saaledes anbefale Udvalgets Forslag til Vedtagelse.

Krieger. Seg ønskede blot at gjøre en lille Bemærkning, idet jeg kan indskrænke mig dertil, efterat den ærede Minister har sluttet sig til Udvalget. Denne min Bemærkning er, at den ærede Minister dog vist vil være enig i, at den Udtalelse, han ganske i Almindelighed fremsførte med Hensyn til de i § 1 omtalte Personer, vistnok fortjener en noget nærmere Bestemmelse, saaledes at der gjøres nogen Forskjel mellem den i Paragrafen først Nævnte og de senere Nævnte. Udvalget, tror jeg, vil i alt Fald være enig i, at de Tilfaar, der ere fastsatte for den øverste Styrende, ikke uden Videre kunne betegnes som utilstrækkelige. Hvad derimod de senere omtalte Personer angaar, stiller Sagen sig noget anderledes. Med Hensyn til dem staar Regjeringen ogsaa noget friere; men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar det antydes, at der maaske vil vise sig Vanskelighed ved Posternes Besættelse, saa erkjender jeg vel fuldkommen Betydningen af, at der gives en passende Løn og mener, at en saadan bør gives, men der er dog her et andet Moment, der spiller en meget stor Rolle, og det er, at i enhver Administration af den Art maa man i Tide have været betænkt paa at fremdrage de fornødne yngre Kræfter, som man kan trænge til i overordnede Poster. Gjøres det ikke i Tide, saa hjælper heller ikke en Lønningsforhøjelse.

Indenrigsministeren (Seel): Mine Ytringer sluttede sig jo væsentlig til Regjeringens Forslag, og det ærede Medlem vil vide, at der ikke i dette er foreslaaet nogen Lønningsforhøjelse for den først nævnte Embedsmænd, men kun en Forbedring i hans Stilling derved, at han skulde have kongelig Ansættelse. Han staar jo ogsaa i en væsentlig Henseende bedre Lønnet end de andre i Paragra-

fen nævnte Embedsmænd derved, at han har Løn-tiende, og at denne er stegen samtidig med, at Arbejdet er tiltaget. Det kan altsaa ikke have været min Hensigt overfor ham at betegne Lønningen som utilstrækkelig, hvad den ganske vist er for de Andres Vedkommende. — Med Hensyn til det sidste Punkt, det ærede Medlem berørte, skal jeg sige, at man ganske vist maa være betænkt paa at drage yngre Kræfter til sig, men at det virkelig ogsaa er en Betingelse, at der for disse yngre Kræfter er en Udsigt til i Fremtiden at opnaa Noget, som maatte anses tilstrækkeligt overfor et grundigt Forstudium og overfor det med disse byrdefulde Poster forbundne betydelige Ansvar. Seg tror at turde sige, at Bestillinger af denne Natur paa andre Steder lønnes ganske anderledes end her.

Jessen: Seg tiltræder ganske, hvad den ærede Minister har ytret angaaende disse overordnede Poster, forsaavidt det vistnok vilde være en af de største Vanskeligheder, som Statsbanernes Bestyrelse vil have at kæmpe med, at finde kvalificerede Personer til disse mere betydningsfulde Poster. Paa den anden Side tror jeg, at det vel vil lade sig gjøre at opnaa den fornødne Tilgang til disse Poster ad den Vej, som jeg har omtalt ved Sagens første Behandling, nemlig ved at give dem en højere Lønning med Andel i Udbyttet, hvorimod jeg ikke tror, at den Omstændighed, at de ikke blive pensionsberettigede, vil være afgjørende, naar der i Øvrigt sikres dem en tilstrækkelig stor Løn i den Tid, de ere i disse Poster.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning hvorved

1) Forslag af Udvalget:

Lovforslaget affattes saaledes:
„Forslag til Lov om de almindelige Bestemmelser for de danske Statsjernbaners Drift forelægges den i 1878 sammentrædende ordentlige Rigsdag“

vedtoges enstemmig med 44 St.

2) Forslag af Samme:

Lovforslagets Titel affattes saaledes:
„Forslag til Lov om Forandring i Loven af 9de December 1871 om Fortsættelse af Statens Drift af de jydsk-synske Jernbaner“

vedtoges enstemmig med 44 St.

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 44 St.

Formanden: Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg